ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΤΗΝ ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Τοῦ κ. ΗΛΙΑ ΚΟΛΛΙΑ

Νόμος φυσικὸς καὶ ἀκλόνητος εἶναι ἡ προσαρμογὴ τῶν ἐμβίων ὄντων πρὸς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον. Ἂν ποτε καταστραφῇ ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὸ περιβάλλον, τότε ἀγωνία κατέχει τὴν ζῶσα ὕλη, γιατί, ὁπωσδήποτε, ἀναπροσαρμογὴ σημαίνει τὴν καταστροφὴν αὐτῆς.

Ἔτσι, λοιπόν, καὶ ὁ ἀγώνας τοῦ παιδιοῦ, ὅταν ἔρχεται εἰς τὴν ζωήν, εἶναι ἡ τελεία προσαρμογὴ πρὸς τὸ περιβάλλον, τὸ περιβάλλον τὸ κοινωνικὸν μὲ τὶς ἄπειρες ὑποχρεώσεις καὶ προσφορές του.

Ἂν πράγματι τὸ ἄτομον γνωρίσῃ τὸν περιβάλλοντα αὐτὸ κόσμον, ἐγνώρισεν ἤδη τὴν ζωὴν καὶ ζώντας αὐτήν, ἀναβιβάζει τὴν προσωπικότητά του εἰς ἀνώτερα ἐπίπεδα.

Ἕνεκα τούτου, ἡ οἰκογένεια, τὸ σχολεῖο καὶ γενικὰ ἡ πολιτεία θὰ πρέπει νὰ ἀγωνίζεται διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ἐξωτερικοῦ κοινωνικοῦ κόσμου, ὁμορφου καὶ ἰδανικοῦ, πρὸς ἐμπλουτισμὸν τῆς παιδικῆς ψυχῆς ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ σκέψεις. Αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται, χωρὶς νὰ πιστεύωμεν, ὅτι τὰ περιβάλλοντα, εἰς τὰ ὁποῖα κινοῦνται τὰ παιδιά μας, θὰ εἶναι τέλεια πρὸς τὴν ψυχικὴν δομὴν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι δημιούργημα τῆς ἀθύσσου καὶ κανένας δὲν γνωρίζει πότε ἐπιδρᾷ θετικῶς.

Πάντως, ἡ οἰκογένεια, μὲ τὴν στοργὴν καὶ τὴ στέγη, ποὺ προσφέρει, δημιουργεῖ μιὰ ἀτμόσφαιρα τῆς μικρῆς κοινωνικῆς ὁμάδος μὲ ἠθικὲς καὶ πνευματικὲς ἀρχὲς τῆς ἐποχῆς μας. Πέραν τούτου, θέτει τὴν σφραγῖδα της, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ὀρθὴ ἢ ὀχὶ ἀντίληψι ποὺ ἔχει περὶ τῶν πνευματικῶν ἀποκτημάτων τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ καί, ἀφ' ἑτέρου, τὴν ἐσωτερικὴ δομή, τὸν συναισθηματικὸν γενικὰ αὐτῆς κόσμον. Ὅ,τι θὰ δώσουμε στὸ παιδί, αὐτὸ θὰ πάρῃ, γιὰ νὰ τὸ δώσῃ, μὲ τὴν σειρά του, ἀργότερα. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ βλέπῃ πάντοτε γύρω του τὸ ἠθικόν, τὸ ἐνάρετον μὲ τὶς δυσκολίες τῆς ἀποκτήσεως καὶ τὸ ζωντανό.

Ἀπεστερήσαμε ἀπὸ τὰ μάτια τῶν παιδιῶν μας τὴ ζωντάνια. Τὸ ζωντανὸν ἀντικείμενο προσφέρει μιὰ πλήρη αἰσθητικὴ εἰκόνα, ὀξεῖα καὶ παρατηρητικὴ μέχρι καὶ τῆς τελευταίας αὐτῆς σχέσεως. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε, ὅτι ἡ ἀντιληπτικὴ ἱκανότης ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὀξύτητα τῶν αἰσθήσεων, ποὺ προσφέρομεν. Ἡ προσπάθειά μας, ὡς πρὸς τὴν προσφορά του, εἰς τὴν ἀγωγὴν δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι μονόπλευρη. Τόσον ἡ οἰκογένεια, ὅσον καὶ τὸ σχολεῖον, ἑτοιμάζουν μία ἀτμόσφαιρα εὐχάριστη.

Οἱ γονεῖς μὲ τὰ παιγνίδια, μὲ τὴν ἀπεριόριστη στοργή, μὲ τὴν ἐκλεκτὴ τροφὴ καὶ ἐνδυμασία, δείχνουν, ἄθελά τους, τὴν μία πλευρὰ τῆς ζωῆς. Δυστυχῶς, εἶναι καὶ ἡ ἀντίθετη αὐτῆς. Ἡ δυστυχία δὲν θὰ ἦτο τόσο δασανιστική, ἂν τὸ παιδὶ ἀπὸ μικρὸ εἶχε ζήσει σ' ἕνα κόσμο μὲ τὶς δύο ὄψεις. Οἱ αἰσθηματικὲς ἐπιπτώσεις, ἡ ψυχικὴ ἀναταραχὴ μπροστὰ στὶς δύσκολες φάσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου ὀφείλονται, κατὰ κύριον λόγον, στὸ ὅτι εἴπαμε στὰ παιδιὰ νὰ φοβοῦνται τὶς ἀτυχίες καὶ ὄχι νὰ ἀντιμετωπίζουν αὐτές.

Νά, λοιπόν, γιατί πέραν ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, τὸ σχολεῖο, τὴν κοινωνία, ἡ φύσις, τὸ φυσικὸν περιβάλλον ἶναι ὁ καλύτερος παιδαγωγός. Τὸ ἄτομον, ἐνούμενον μὲ τὴν φύσιν, δρᾷ καὶ ἀντιδρᾷ φυσικῶς καὶ ἀπεριορίστως πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν καὶ προφύλαξιν τῆς ἰδίας ζωῆς του. Ἡ ἀντικειμενικότης ἔχει τὸν κύριον ρόλον, χωρὶς ποτὲ νὰ ἀφήνῃ τὴν ἐπίπλαστον αἴσθησιν νὰ ἀποστραγγίζῃ τὴν λογική. Ὅποιος ἔνοιωσε τὶς ἀστραπὲς καὶ τὶς βροντὲς τοῦ οὐρανοῦ, τὸ θρόϊσμα τῶν δένδρων, τὸ ἀγρίεμα τῆς θάλασσας, τὸ γαλήνεμα τῆς νύκτας, τὸ δούϊσμα τῆς βροχῆς, αὐτὸς ἤδη ἄνοιξε τὸ πνεῦμα του στὸ δρόμο τῆς μεγαλοφυΐας. Φέρνει τὸν ἑαυτό του σὲ διαρκῆ ἀντίθεσι μὲ τὸ φυσικὸν περιβάλλον, διχάζεται, γίνεται ἐπαναστάτης, φωτίζει τὰ σκοτεινά του ἐρέβη.

Ἡ μεγαλυτέρα εὐχαρίστησις τῶν γονέων εἶναι νὰ βλέπουν τὰ τέκνα των νὰ κατακτοῦν τὸν σύμπαντα κόσμον μεθοδικὰ καὶ συστηματικά, πρὸς ὄφελος ἰδικό των καὶ τοῦ συνόλου. Εἶναι ἡ διαρκεστέρα εὐτυχία, ἂν σκεφθῶμεν, ὅτι τίποτα δὲν ἄλλαξε σὲ τοῦτον τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ ἐξωτερικὸς τοιοῦτος, ποὺ ἔρχονται τὰ παιδιὰ σᾶν πειραματισταὶ νὰ εὕρουν τὴν ἀλήθεια. Διαφορετικὸς ἦτο στὴν ἐποχὴ τοῦ Περικλέους ἀπὸ σήμερον καὶ πάλι τὸ σήμερον θὰ ἀπέχῃ πολὺ ἀπὸ τὸ αὔριον.

Ἕνα ὅμως εἶναι ἐκεῖνο, ποὺ μένει σταθερὸν καὶ μόνιμον, αἰώνιον μέσα στὴν αἰωνιότητα, ἄφθαρτον μέσα στὸ φθαρτόν. Εἶναι τὸ πνεῦμα. Πρὸς τὰ ἐκεῖ κατευθυνόμεθα, πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ποὺ μόνον μὲ τὸν περιβάλλοντα κόσμον, τὸν διαρκῶς κινούμενον, δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν.

Ἐκεῖνο, ποὺ ἔχει νὰ κάμῃ, στὴν περίπτωσι αὐτή, ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ γονεύς, εἶναι νὰ δώσῃ τὰ μέσα πρὸς κατάκτησιν. Βλέποντας τὰς κλίσεις τῶν παιδιῶν μας, παίρνομε, σύμφωνα μὲ τὰ ἐνδιαφέροντα καὶ τὴν ἡλικία των, ἀπὸ τὸ περιβάλλον ὅ,τι εἶναι ἀρεστὸν καὶ τὸ συνδέομεν μὲ ὅ,τι εἶναι δυνατὸν καὶ χρήσιμον. Ἔτσι δημιουργοῦμεν βάσεις θετικὲς στὰ παιδιά μας καὶ παιδαγωγικὲς ἀξίες στὴν Παιδαγωγικὴν Ἐπιστήμην.

ΗΛΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑΣ
Δημοδιδάσκαλος

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Ἡ οἰκογένεια κ. Πάϊκου Γ. Λιμπεροπούλου κατέθεσεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνεγέρσεως νέου ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου δραχμὰς 1.000 διὰ τὰ παράθυρα τούτου.

ΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑΙ ΚΑΡΤΑΙ ΤΟΥ ΟΥΝΙΣΕΦ

Τὸ ΟΥΝΙΣΕΦ, τὸ Ταμεῖον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν διὰ τὴν Προστασίαν τοῦ Παιδιοῦ, ἐκυκλοφόρησε καὶ ἐφέτος κάρτα διὰ τὰς ἑορτάς, αἱ εἰσπράξεις τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν ἕνα ἐκ τῶν κυρίων ἐσόδων του καὶ διατείθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν — μέσῳ τῶν κυβερνήσεων — προστασίαν τοῦ παιδιοῦ ἀπὸ ἀσθενείας, ὑποσιτισμόν, καὶ πάσης φύσεως στερήσεις, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνάπτυξίν του μὲ στοργὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν. Ἀπὸ τριετίας, αἱ κάρται αὐταὶ κυκλοφοροῦν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἶναι καλλιτεχνικαί, ἐπὶ σχεδίων διεθνοῦς φήμης ζωγράφων, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν τὴν ἐργασίαν των ὡς συμβολὴν εἰς τὴν προσπάθειαν ΟΥΝΙΣΕΦ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ βοηθήσουν τὸ ἔργον τοῦ ΟΥΝΙΣΕΦ ἢ καὶ νὰ προμηθευθοῦν κάρτας, ἠμποροῦν νὰ ἀποταθοῦν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον τῶν Ἡν. Ἐθνῶν, Λεωφόρος Ἀμαλίας 36, τηλ. 229-624.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ ΝΤΥΝΟΝΤΑΙ ΣΑΝ ΚΑΡΙΤΣΙΑ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ρα κομμένα κοντὰ τὰ μαλλιά τους. Οἱ περισσότεροι νέοι προτιμοῦν νὰ ἀφήνουν μιὰ μακρυὰ χαίτη γιὰ μαλλιὰ καὶ ἀποφεύγουν τὸν κουρέα τους, ὅπως ὁ... διάβολος τὸ λιβάνι!

Ἀλλὰ δὲν περιορίζονται μόνον ἐκεῖ οἱ μετεβολές. Εἶναι καὶ ὁ ρουχισμὸς ὁ ὁποῖος προκαλεῖ αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὴν σύγχυσι μεταξὺ τῶν δύο φύλων. Γιατὶ δὲν πρόκειται ἁπλῶς γιὰ τὰ παντελόνια καὶ τὰ πουκάμισα ποὺ φοροῦν πλέον συνηθέστατα στὴν Ἀγγλία — ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλον τὸν ἄλλο κόσμο — οἱ γυναῖκες. Εἶναι ἀκάμη κάτι περισσότερο. Οἱ νεαροὶ Βρεταννοὶ φοροῦν τώρα ἐπελεπτισμένα ροῦχα, δαντέλλες, μετεξωτά, στενά, κολλητὰ πανταλόνια καὶ λεπτεπίλεπτα παπούτσια ποὺ τοὺς κάνουν νὰ διαφέρουν ἐλάχιστα ἀπὸ τὶς γυναίκες.

Ἂν σὲ αὐτὰ προσθέσουμε καὶ τὸ βάδισμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀλλάξει πλέον, γιατὶ ἔπαψε νὰ εἶναι βαρὺ καὶ ἀνδροπρεπές, ὅπως ἦταν ἄλλοτε καὶ αὐτὸ ἀνάλαφρο, σχεδὸν γυναικεῖο, τότε ἔχουμε πλήρη τὴν εἰκόνα γιὰ τὸ κατάντημα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἀλλὰ ὁ δόκτωρ Χέμμιγκ δὲν καταγίνεται μὲ ὅλα αὐτὰ ἐπειδὴ τὸν ἀπασχολεῖ ἁπλῶς ἡ ἐμφάνισις τῶν νεαρῶν Ἄγγλων. Πέραν τῆς ἐμφανίσεως καὶ πέραν τοῦ κωμικοῦ τῆς ὑποθέσεως, τὸν ἐνδιαφέρουν περισσότερο οἱ ψυχολογικὲς καὶ ἄλλες συνέπειες ποὺ θὰ ἔχῃ ἡ μόδα αὐτή, καθὼς καὶ οἱ λόγοι ποὺ τὴν προκαλοῦν. Ἐπειδὴ ὁ γνωστὸς αὐτὸς ἰατρὸς φοβᾶται ὅτι ὅλα αὐτὰ σημαίνουν μείωσι τοῦ ἀνδρισμοῦ τῶν ἀρρένων Βρεταννῶν.

ΜΑΘΗΤΑΙ

ΣΕ ΜΑΣ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΙΔΗ ΣΕ ΠΛΟΥΣΙΑΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ ΚΑΙ ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

"ΤΟΥΛΑΣ - ΜΑΥΡΑΚΟΣ,,
ΕΡΜΟΥ 45

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ

Μόνον στὸ κατάστημα «ΜΥΣΤΡΑΣ» Ἀγ. Νικολάου ἀρ. 7, Πάτραι, τηλ. 25—28 θὰ βρῆτε τὰ περίφημα ὁλοκέντητα ὑφαντὰ Στόρ — Κουρτίνες ὑφάσματα διὰ ντιβάνια καὶ μαξιλάρια κτλ. εἰς κατωτάτας τιμὰς καὶ εἰς τὴν ἀνωτέραν ποιότητα καὶ ἀντοχήν. Ἀναλαμβάνομεν παραγγελίας ΜΥΣΤΡΑΣ. Ἐπισκεφθῆτε πρῶτα τὸ «ΜΥΣΤΡΑΣ».

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ
1939-1944
ΣΤΗΝ "ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ,,
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

Ο,ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Ο ΜΑΘΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΕΣ
ΤΣΑΝΤΕΣ
ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
Β. ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΥΛΟΥ
Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ 81 · ΤΗΛ. 21-98

Ἄνευ προκαταβολῆς καὶ ΜΕ ΜΗΝΙΑΙΑΣ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΠΙΠΛΑ
Παντὸς ρυθμοῦ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ
Οἰκοδομῶν - Καταστημάτων
ΜΗΧΑΝΟΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ
ΝΙΚΟΛ. ΓΚΙΤΣΗΣ
Ἐργοστάσιον ΤΕΡΜΑ ΤΕΡΨΗΣ
ΤΗΛΕΦ. 56-86 - ΠΑΤΡΑΙ

59 - 13
Μὲ ἕνα τηλεφώνημά σας στὸ 59-13, ἐξυπηρετεῖσθε μὲ τὸν καλύτερο τρόπο, ἀπὸ τὰ πλέον συγχρονισμένα τῆς πόλεώς μας
ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΩΝ
RaPid
ΜΙΑΟΥΛΗ 48

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΑΣ ΔΕΚΑΔΑΣ ΑΙΩΝΩΝ

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΕΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ εἰς τὴν πατροπαράδοτον Ἰατρικὴν

ΒΕΛΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΒΟΤΑΝΑ

ΠΕΚΙΝΟ,—Ἀπὸ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου, ἡ Κίνα ἔχει προνόμιο: ὅτι γιὰ τὴν θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν της ἐφαρμόζει δύο ἰατρικές: τὴν σύγχρονη καὶ τὴν πατροπαράδοτη κινεζική. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις, οἱ γιατροὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι καὶ οἱ δυὸ αὐτὲς ἰατρικὲς σχολὲς εἶναι ἀπαραίτητες καὶ δίνουν σπουδαῖα ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ καὶ χιλιάδες ἀσθενεῖς προτιμοῦν τὴν πατροπαράδοτη κινεζικὴ ἰατρικὴ καὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι εἶναι πιὸ ἀποτελεσματική.

Κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες αὐτές, ἡ κυβέρνηση τοῦ Πεκίνου ἵδρυσε εἰδικὲς σχολὲς καὶ ἰνστιτοῦτα ὅπου διδάσκεται ἡ πατροπαράδοτη ἰατρικὴ καὶ χρησιμοποιοῦνται φάρμακα καὶ βότανα, ποὺ ἡ προαιώνια πεῖρα ἀπέδειξε ὡς χρήσιμα. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶναι ὅτι οἱ γιατροὶ συνδυάζουν τὴν πατροπαράδοτη κινεζικὴ ἰατρικὴ μὲ τὴ σύγχρονη πεῖρα καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν συνεργασία καὶ ἑνότητα αὐτὴ προκύπτουν νέα συμπεράσματα.

Ὑπολογίζεται ὅτι 40.000 Κινέζοι γιατροὶ ἀσκοῦν τὴν παλαιὰ κινεζικὴ ἰατρική, ἐνῶ δεκάδες χιλιάδες ἄλλοι προσπαθοῦν νὰ τὴν ἀνανεώσουν μὲ τὶς σύγχρονες γνώσεις καὶ κατακτήσεις τῆς ἐπιστήμης.

Εἶναι περίεργο, ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν νέων γιατρῶν γιὰ τὴν παλαιὰ κινεζικὴ ἰατρικὴ ἔχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Ὁ δόκτωρ Βοῦ—Χσιέν, διευθυντὴς τοῦ χειρουργικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Τιὲν Τσίν, κάμνει εἰδικὲς ἔρευνες καὶ παρατηρήσεις γιὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον οἱ πρόγονοί του πρὶν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια, ἔκαμαν δύσκολες ἐγχειρήσεις στὸ στομάχι καὶ σὲ ἄλλα ὄργανα. Οἱ ἀρχαῖοι Κινέζοι ἰατροφιλόσοφοι χρησιμοποιοῦσαν βότανα καὶ τὴν γνωστὴ μέθοδο τοῦ βελονισμοῦ, ποὺ εἶχε ἀποδώσει θαυμάσια ἀποτελέσματα καὶ ποὺ ἰσχύει ἀκόμη καὶ σήμερα, ὄχι μόνο στὴν Κίνα, ἀλὰ καὶ στὴν ὑπόλοιπη Ἀσία καὶ στὴν Εὐρώπη.

Ἕνας ἄλλος Κινέζος ἐπιστήμων, ὁ δόκτωρ Λὶ - Σιέχ Γίνγκ, διευθυντὴς νοσοκομείου στὴν Σαγκάη, ἐδήλωσε ὅτι μὲ τὴν μέθοδο τοῦ βελονισμοῦ ἔγιναν 590 ἐγχειρήσεις σκωληκοειδίτιδος μὲ μεγάλη ἐπιτυχία. «Τὸ πιὸ σπουδαῖο, εἶπε, εἶναι ὅτι ὁ μηχανισμὸς τῆς θεραπείας τῆς σκωληκοειδίτιδος μὲ βελονισμό, συντελεῖ στὸ νὰ πλουτισθῇ μὲ πεῖρα ἡ σύγχρονη χειρουργική. Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας μὲ ἰατρικὰ βότανα καὶ μὲ τὴν μέθοδο τοῦ βελονισμοῦ ἐπετύγχαναν ταχεῖα ἀνάρρωση καὶ ἐξαφάνιζαν τὰ συμπτώματα ἐρεθισμοῦ τῶν πληγῶν. Οἱ παρατηρήσεις καὶ ἡ πεῖρα τους εἶναι ἀκόμη καὶ σήμερα χρήσιμες».

Σὲ πολλὰ νοσοκομεῖα τῆς σημερινῆς Κίνας, ἰδιαίτερα ὅταν πρόκειται γιὰ θλάση ὀστῶν, οἱ γιατροὶ ἐφαρμόζουν τὴν παλαιὰ μέθοδο καὶ εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι. Ἀλλὰ ἀκόμη καλύτερα ἀποτελέσματα προκύπτουν ἀπὸ τὸν συνδυασμὸ τῶν δύο ἰατρικῶν σχολῶν. Σὲ σημεῖο ποὺ οἱ Κινέζοι γιατροὶ ὑποστηρίζουν ὅτι μὲ τὶς γνώσεις τῶν παλαιῶν ἰατροφιλοσόφων, θὰ μποροῦν νὰ ἐπιτυγχάνουν ταχυτάτη θεραπεία καὶ λιγώτερο ἐπώδυνη γιὰ τὸν ἀσθενῆ. Χρησιμοποιώντας τὴν παλαιὰ κινεζικὴ ἰατρικὴ οἱ σημερινοὶ γιατροὶ μποροῦν καὶ ἐπιτυγχάνουν ταχύτερη ἀνάρρωση, μὲ λιγώτερα θεραπευτικὰ μέσα καὶ λιγώτερα ἔξοδα.

Ὑπάρχουν πολλὲς περιπτώσεις ἀσθενῶν οἱ ὁποῖοι ὑπέφεραν ἀπὸ νευρασθένεια, ἀρθριτικά, γαστρικὸ ἕλκος, ὑπέρταση, διφθερίτιδα, πνευμονία, καὶ ἔγιναν καλὰ ἀποκλειστικὰ μὲ τὴν παλαιὰ ἰατρικὴ μέθοδο, δίχως νὰ χρειασθῇ οἱ γιατροὶ νὰ χρησιμοποιήσουν τὶς σημερινὲς γνώσεις των.

Η ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

του ὁμιλεῖ περὶ τῆς «οἰκειοπραγίας», περὶ τοῦ πράττειν τὰ οἰκεῖα. Δηλαδή, περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ προσανατολίζεται τὸ ἄτομον εἰς τὴν ἐργασίαν ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ἐκ τῆς φύσεως τεταγμένος. Τότε δὲ ἀποβαίνει μεγάλη ἡ ἠθικὴ σημασία τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ προσλαμβάνει νόημα σωματικόν. Ἡ κλίσις καὶ ἡ φυσικὴ καταβολὴ εἶναι ἔκφρασις τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸ ἐπάγγελμα δὲν θὰ εἶναι μόνον μέσον βιοποριστικόν, ἀλλὰ καὶ ἀποστολή. Χωρὶς τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὸν ἐπαγγελματικὸν προσανατολισμόν του, ὁ ἄνθρωπος ἀποχερσώνεται καὶ ἀποσυντίθεται πνευματικῶς.

Τὸ ἐπάγγελμα δὲν εἶναι ἀναγκαῖον πάντοτε νὰ ἀποτελῇ εἰς σκοποὺς ὑλικούς. Ἀνεξαρτήτως αὐτῶν, λοιπόν, πρέπει νὰ ἀσκῆται, ὡς ὑπηρετοῦν σκοποὺς ἠθικούς. Παράδειγμα εἶναι οἱ τόσοι πλούσιοι, οἱ ὁποῖοι, λόγῳ ὑλικῆς ἀνεξαρτησίας, τρέφονται εἰς ραθυμίαν καὶ ἔπαρσιν καὶ πολυτέλειαν.

Εἶναι ἠθικὴ ἀπαίτησις καὶ ἀξίωμα πνευματικὸν ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ τὸ ἐπάγγελμά του. Διότι δι' αὐτοῦ αὐξάνει τὴν ἠθικὴν του ὑπόστασιν, ἐξυψώνει τὴν πνευματικήν του περιουσίαν.

Ὁ Θεόφιλος Βορέας γράφει εἰς τὴν «Ἠθικήν» του, σελ. 265, τὰ ἀκόλουθα: «Διττὴ δὲ εἶναι τοῦ ἐπαγγέλματος ἡ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἠθικὴ ἐπίδρασις, ἡ μὲν ἄμεσος συντελουμένη διὰ τῆς ἀμέσου μετοχῆς ἑκάστου εἰς τὰ ἠθικὰ διαφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος, τῆς κοινωνίας τῆς πολιτείας, εἰς ἣν οὗτος ἀνήκει· ἡ δ' ἔμεσος καθ' ὅσον οἱ σκοποί, εἰς οὓς ὑπηρετεῖ τὸ ἐπάγγελμα ὑπηρετοῦσι εἰς τὴν δημιουργίαν ὑλικῶν καὶ πνευματικῶν βάσεων, αἵτινες χρησιμεύουσιν εἰς τὸν ἠθικὸν πολιτισμόν. Ὑπὸ ταύτην τὴν ἔποψιν εἶναι πᾶν ἐπάγγελμα ὠφέλιμον καὶ ἠθικὸν καὶ αὐτὸ τὸ τοῦ χειρώνακτος».

Ὁ Calhoun τονίζει, ὅτι τὸ ἐπάγγελμα εἶναι μία ἀποστολή. Ἡ πλήρης εὐεξία τῆς ἀνθρωπότητος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν παγκόσμιον παραδοχὴν τῆς εὐθύνης ὡς πρὸς τὸ ἔργον ἑνὸς ἑκάστου ἀνθρώπου.

Ἡ ἠθικὴ ἀξία καὶ ἡ πνευματικὴ σημασία τοῦ ἐπαγγέλματος συνίσταται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι τοῦτο πρέπει νὰ τὸ βλέπῃ ὡς τέχνην καὶ ἀποστολήν, ὡς κλῆσιν ἑνὸς ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ σκοποῦ. Εἶναι δύναμις παιδαγωγικὴ καὶ κατευθύνει εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὸν ἀληθινὸν ἀνθρωπισμόν.

Τὴν παιδαγωγικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν ἀξίαν τοῦ ἐπαγγέλματος μᾶς καταδεικνύουν τὰ παραδείγματα τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, φιλοσόφων, ποιητῶν, μουσουργῶν, καλλιτεχνῶν καὶ ἄλλων. Αὐτοὶ παρέβλεψαν τῆς ζωῆς των τὶς ὑλικὲς ἀπολαύσεις καὶ ἐδημιούργησαν ἔργα ἠθικὰ καὶ πνευματικά. Παρουσίασαν ἔργα μεγάλα καὶ ὑπέροχα, θαυμαστὰς ἐπιδόσεις εἰς τὸν τομέα των. Διότι, ὅπως λέγει κάπου ὁ Γκαῖτε, «ἦσαν ὑποχρεωμένοι οἱ μεγάλοι νὰ δουλεύουν περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους».

Ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ μένῃ μόνον εἰς τὰ στενὰ ὅρια τοῦ ἰδίου ἐπαγγέλματος. Πρέπει νὰ τὸ ξεπερνᾷ τὸ στενὸν ὅριόν του. Νὰ γίνεται φορεὺς καὶ συγχρόνως ἐργάτης ἀληθινός, μὲ συναίσθησιν καὶ ἐπίγνωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς του ἀποστολῆς. Πρέπει τὸ ἐπάγγελμα, ὡς ὑπηρετοῦν νόημα ἠθικὸν καὶ πνευματικόν, νὰ ἔχῃ τὸ νόημα κοινωνικῆς προσφορᾶς.

Περὶ τούτου ὅμως εἰς ἄλλην ἐργασίαν.

Δ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
Φιλόλογος καθηγητὴς

ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ ΣΤΗ ΜΟΔΑ ΟΙ ΜΟΡΦΩΜΕΝΟΙ ΑΦΡΙΚΑΝΟΙ

ΣΥΝΙΣΤΟΥΝ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΝΑ ΑΦΗΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΙΘΗΚΙΣΜΟΥΣ

ΝΑΙΡΟΜΠΙ (Κένυα),— Ἡ γυναικεία εὐρωπαϊκὴ μόδα συναντᾶ ἀντιδράσεις στὴν Ἀφρική. Ἀλλὰ ὄχι ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν καὶ κυρίως ὄχι ἐκ μέρους τῶν Μαύρων δεσποινίδων, ποὺ θὰ ἦσαν πολὺ πρόθυμες νὰ ἀλλάξουν τὶς γκελεμπίες των μὲ ἕνα κομψὸ ταγιὲρ καὶ ψηλὸ τακούνι, ἢ μὲ σλάκς. Ἡ ἀντίδρασις προέρχεται συχνὰ ἀπὸ μορφωμένους καὶ δὲν περιορίζεται ἁπλῶς στὴ διαφύλαξι τῶν παραδόσεων.

Ἕνας Μαῦρος φοιτητὴς εὐρωπαϊκοῦ Πανεπιστημίου π.χ., ποὺ ἐπέστρεψε προσφάτως στὴ Ναϊρόμπι κατηγόρησε διὰ τοῦ τύπου τὶς νεαρὲς συμπατριώτισσές του, ὅτι ἁπλῶς πιθηκίζουν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀφομοίωσι τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὅτι ἐνδιαφέρονται περισσότερο γιὰ τὸ χρῆμα, παρὰ γιὰ ἔνωσιν εὐτυχῆ γάμο. «Μετροῦν τὸν ἔρωτα —γράφει σὲ ἐπιστολή του— ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν τραπεζογραμματίων ποὺ λαμβάνουν στὶς ἐρωτικὲς ἐπιστολές». Ὁ φοιτητὴς συνιστᾶ στὶς Ἀφρικανίδες νὰ προσαρμοσθοῦν στὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς καὶ νὰ ἀφήσουν κατὰ μέρος τοὺς πιθηκισμοὺς καὶ τὶς φαντασιώσεις.

Ἄλλος μορφωμένος ἐπίσης Ἀφρικανὸς ἐκφράζει τὴν ἀγανάκτησί του, διότι οἱ νεαρὲς Ἀφρικανίδες ὄχι μόνον μιμοῦνται τὶς Εὐρωπαῖες στὸ ντύσιμο καὶ στοὺς τρόπους, ἀλλὰ διότι προσπαθοῦν νὰ ἀποκτήσουν τὸ δέρμα τους καὶ τὰ μαλλιά τους ἀκόμη. «Τὸ ὡραῖο φυσικὸ ἀφρικανικὸ μαλλὶ—γράφει—καίγεται γιὰ νὰ γίνῃ ἀπὸ σγουρὸ ἴσο. Πολλὲς ἄλλες φορτώνονται μὲ ἄφθονες κρέμες, πούδρες καὶ ἄλλα καλλυντικὰ γιὰ νὰ παύσουν νὰ φαίνωνται αὐτὲς ποὺ εἶναι. Ὁ ἐπιστολογράφος ἐξηγεῖ αὐτὲς τὶς ὑπερβολὲς καὶ ἀσχημίες ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἀφρικανίδες βρέθηκαν ξαφνικὰ ἀνάμεσα σὲ δυὸ κόσμους, στὸν νέο, ποὺ εἶναι ἕνα μεῖγμα εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ καινοφανῶν ἰδε